

TABOR

Gazetka niedzielna parafii Przemienienia Pańskiego w Ogrodzieńcu

25 maja 2014 r.

VI niedziela wielkanocna

nr 21/2014 (131)

ŚLADAMI MISTRZA Z NAZARETU

rozważania nad Ewangelią niedzielną

«Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania. Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Pocieszyciela da wam, aby z wami był na zawsze, Ducha Prawdy, którego świat przyjąć nie może, ponieważ Go nie widzi ani nie zna. Ale wy Go znacie, ponieważ u was przebywa i w was będzie».

J 14,15-17

Dzisiejsza Ewangelia zawiera słowa pełne nadziei. Jezus będzie prosił Ojca, aby dał nam Pocieszyciela, Ducha Prawdy. Nie zostaniemy sami. Będzie – i jest – z nami Duch Święty. Jako ludzie wierzący każdego dnia doświadczamy obecności Ducha Świętego. „Kościół, wspólnota żyjąca w wierze Apostołów, który tę wiarę przekazuje, jest miejscem naszego poznania Ducha Świętego” – uczy nas Katechizm Kościoła Katolickiego (nr 688). Jak przypomina Katechizm, obecność Ducha Świętego poznajemy: w Pismach, które On natchnął; w Tradycji, której zawsze aktualnymi świadkami są Ojcowie Kościoła; w Nauczycielskim Urzędzie Kościoła, któremu On asystuje; w liturgii sakramentalnej, przez której słowa i symbole prowadzi nas do komunii z Chrystusem; w modlitwie, w której wstawia się za nami; w charyzma-

tach i urzędach, które budują Kościół; w znakach życia apostołowego i misyjnego; w świadectwie świętych, w którym ukazuje swoją świętość i kontynuuje dzieło zbawienia (por. tamże).

W dzisiejszych trudnych czasach, kiedy wymagane jest świadectwo naszej wierności Jezusowi i Ewangelii, bardzo potrzebujemy obecności Ducha Świętego w naszym życiu. To On, Duch Prawdy umacnia nas każdego dnia, ofiarując swoje dary. To Duch Święty daje nam dobre natchnienia w realizacji naszego życiowego powołania. O tej obecności Ducha Świętego wielokrotnie świadczył św. Jan Paweł II. Każdego dnia modlił się o Jego dary, o Jego obecność. Przejmującym świadectwem takiej głębokiej wiary świętego Papieża są „Notatki osobiste”. Na kartach tej niezwykłej książki, niemal na każdej stronie znajdujemy zapis świadczący o tym, że św. Jan Paweł II modlił się do Ducha Świętego, że bardzo pragnął Jego obecności w swoim życiu oraz w dziełach apostołskich i misyjnych, które podejmował.

Otwórzmy nasze serca i całe nasze życie na dar obecności Ducha Świętego. To On pomaga nam także w poznawaniu prawdy o naszym powołaniu i zadaniach, które Bóg stawia na drogach naszego życia. Módlmy się każdego dnia o Ducha Świętego.

Pierwsza Komunia Święta

Jak co roku w ubiegłą niedzielę dzieci z drugiej klasy przystąpiły w naszej parafii do Pierwszej Komunii Świętej. Dzieci brały udział w przygotowaniach w szkole i w parafii, aby godnie i świadomie przeżyć ten jeden z najważniejszych momentów w życiu chrześcijanina. Przystąpiło do Pierwszej Komunii Świętej 37 dzieci w dwóch turach.

Pierwsza Komunia Święta to dla dziecka i dla jego rodziców szansa na przeżycie wielkiego święta miłości Boga do człowieka. Eucharystia wraz z komunią świętą jest niezwykłym darem Boga, który pragnie być pokarmem dla człowieka już tu, w wymiarze życia doczesnego. Los każdego z nas w dużej mierze zależy od tego, czym się karmimy na co dzień. Ważna jest zdrowa żywność dla naszego ciała, ale jeszcze ważniejsze jest to, czym karmimy nasz umysł i nasze serce.

Przygotowanie do Pierwszej Komunii Świętej dziecka to dla całej rodziny szansa na pogłębienie przyjaźni z Bogiem oraz na odnowienie życia zgodnie z zasadami Ewangelii. Jeżeli rodzice i dzieci nie żyją na co dzień mądrością Ewangelii, jeżeli w niedzielę i święta nie spotykają się z Bogiem w Eucharystii, to Pierwsza Komunia Święta stanie się jedynie epizodem i miłym wspomnieniem, które powiększy wprawdzie zasób rodzinnych fotografii, ale nie wpłynie na jakość wychowania dziecka ani na sposób jego postępowania. Pierwsza Komunia Święta to dla rodziców przypomnienie o tym, że powinni oni karmić swoje dziecko tymi samymi wartościami i prawdami, którymi karmi nas Bóg. To właśnie rodzice mają być pierwszymi świadkami tego, że Bóg każdego z nas doskonale rozumie i nieodwołalnie kocha. Rodzice dają dziecku czytelne świadectwo o miłości Boga do człowieka wtedy, gdy nie tylko do dziecka, ale również do siebie nawzajem odnoszą się z szacunkiem i z radosną miłością. Miłość doświadczana w rodzinie sprawia, że dziecku łatwo będzie uwierzyć w to, że Bóg kocha je nieodwołalnie i bezwarunkowo.

Pierwsza Komunia Święta to okazja do tego, by wraz z dzieckiem wspomnieć i ponownie przeżyć chrzest święty, czyli pierwszy sakrament, który przyjęło ich dziecko. Chrzest to bowiem sakrament, w którym Bóg zawierzył rodzicom dziecko, które On kocha i które jest Jego przybranym dzieckiem. Prosząc o chrzest, rodzice zobowiązali się do tego, by codziennie karmić swoje dziecko Bożą prawdą o człowieku i Bożą miłością do człowieka.

Innym ważnym zadaniem rodziców w okresie bezpośredniego przygotowania do I Komunii Świę-

tej jest prowadzenie dziecka na duchową głębię. Chodzi tu zwłaszcza o wyjaśnianie dziecku, że to, co najważniejsze, jest ukryte przed naszym wzrokiem. To, co decyduje o naszym życiu i o naszym losie, opiera się bowiem na miłości i na zaufaniu. Gdy dziecko bawi się na podwórku i jest pewne, że rodzice je kochają, to takie dziecko pozostaje spokojne, gdyż nie boi się tego, że oni gdzieś sobie wyjadą i że na zawsze pozostawią je bez opieki. Podobnie jeśli rodzice pomogą dziecku upewnić się, że jest kochane przez Boga, wtedy będzie ono potrafiło spotykać się i rozmawiać z Niewidzialnym Bogiem. Niezwykle ważnym sposobem przyprowadzania dziecka do Boga jest wspólna modlitwa w rodzinie, regularny udział całej rodziny w niedzielnej i świątecznej Eucharystii, a także wspólna lektura Pisma Świętego, które w prosty i poruszający sposób opowiada niezwykłą historię miłości Boga do człowieka.

Ważnym zadaniem rodziców jest uczęszczanie wraz dzieckiem na katechezy w parafii, które stanowią bezpośrednie przygotowanie do uroczystości I Komunii Świętej. Wielką szansą na przyprowadzanie dziecka do Boga jest opowiadanie o Przyjacielu, który zawsze nas rozumie i kocha, który chroni nas przed naszą własną słabością i który karmi nas samym sobą, jak kochająca mama, która tuli swe niemowlę do piersi. Ważne jest też to, by rodzice opowiadali dziecku o tym, że oni również potrzebują przyjaźni z Bogiem, który uczy nas żyć mądrze i radośnie.

Laicyzacja świąt katolickich

Niedawno suwerenne władze hiszpańskiej Katalonii ogłosiły, że ferie Bożonarodzeniowe i Wielkanocne będą zwać się odpowiednio: feriami zimowymi i wiosennymi. Decyzję powzięto po to, by rzekomo nie urazić osób innej wiary (choć spora grupa muzułmanów dziwi się tej decyzji), bądź niewierzących. Czy zatem, według tego typu mentalności, Boże Narodzenie ma być obchodzone bez Dzieciątka Jezus, a Wielkanoc bez Zmartwychwstałego Chrystusa? Czy z największych katolickich uroczystości ma pozostać jedynie Mikołaj, karp, zajączek, kurczaczek, prezenty i jedzenie? Czy swoiście pojmowana tolerancja i szacunek ma oznaczać rezygnację z własnej tożsamości religijnej i kulturowej?

Święta są uroczystym i publicznym wyznaniem przeżywanej wewnętrznie wiary. Na przykładzie świąt, będących wizytówką religii, widoczny jest też postępujący proces laicyzacji.

Chrześcijański charakter niedzieli bywa zastępowany przez świętowanie weekendu (czasem długiego weekendu). Obchodzenie niedzieli, Dnia Pańskiego, wiązało się organicznie z uczestnictwem we Mszy Świętej, ale dla wielu, także katolików, niestety, wiąże się z obowiązkową wizytą w supermarkecie.

W radosną uroczystość Wszystkich Świętych katolicy wyrażają wiarę w „życie po życiu”, w zjednoczenie z Panem, natomiast refleksyjny Dzień Zaduszny przypomina o przemijaniu ziemskiej postaci tego życia i o duchowej łączności żywych ze zmarłymi. W przypadku Wszystkich Świętych, łączonych w jedną całość z Dniem Zaduszny, następuje pomieszanie pojęć i utożsamianie obu świąt jedynie ze czią wobec osób zmarłych. W świadomości i opinii publicznej pomijany bywa wymiar pozagrobowy, spełniający się w wieczności.

Amerykańskie Halloween to „teatralne” widowisko, pozbawione głębszej treści, lecz w swej symbolice nawiązujące do bliżej nieokreślonego „świata zmarłych”. Nazwa święta pochodzi prawdopodobnie od All Hallows Eve – wigilia Wszystkich Świętych, a jego tradycja wywodzi się z pogańskich obrządków celtyckich. Wśród popularnych w tym dniu zabaw jest wróżenie, całkowicie sprzeczne z ufną wiarą w Boga. Halloween, podobnie jak Dzień Zakochanych, szybko przyjęło się na gruncie europejskim.

W wielu krajach misyjnych Ewangelia przemienia kulturę pogańską, wypełniając obrzędy pogańskie treściami chrześcijańskimi, bądź całkowicie wypierając zwyczaje sprzeczne z przesłaniem Ewangelii. W niektórych tzw. krajach chrześcijańskich ma miejsce proces odwrotny. Otóż tradycje religijne – chrześcijańskie, bywają wypierane przez obyczaje neopogańskie, które widoczne są w życzeniach świątecznych, wystawach sklepowych, nazewnictwie świąt, i wreszcie w kuriozalnych decyzjach władz. Tkwi za nimi postulat świąt bez Boga, za to

wypełnionych konsumpcją. W przeżywaniu świąt religijnych ważny jest element spotkania z ludźmi, miłej atmosfery i odpoczynku, jednak pozbawione głębszego, właściwego im wymiaru nadprzyrodzonego, stają się „wydmuszką”. Tendencja deprecjacji chrześcijańskiego wymiaru świąt wpisuje się w szerszy proces dechrystianizacji współczesnej kultury.

Laicka wersja świąt katolickich ukazuje bezosobowo Boże Narodzenie jedynie jako święto rodzinne, Wielkanoc jako zwycięstwo dobra nad złem, Wszystkich Świętych jako wspomnienie o zmarłych, a niedzielę jako część weekendu. Tymczasem wszystkie uroczystości Kościoła katolickiego w centrum uwagi stawiają Osobę Jezusa Chrystusa – Jego Wcielenie, Krzyż i Zmartwychwstanie. Przesadna komercja powoduje przerost formy nad treścią, a czasem całkowity zanik sensu przeżywanych świąt. Szał zakupów i pogoń za wrażeniami swym sztucznym blaskiem przyćmiewają blask prawdy zawartej w tych zbawczych wydarzeniach.

Zabrzmie to groteskowo, ale być może za jakiś czas katolickie dzieci nie będą wiedziały, że Boże Narodzenie, to Urodziny Jezusa, podobnie jak niektóre dzieciaki z miast są przekonane, że mleko pochodzi z kartonika lub ze sklepu, a nie od krowy.

Nie tylko laicyzacja świąt, ale i silny element pobożności ludowej, sam w sobie sensowny, a nawet piękny, czasem zaciemnia głębokie prawdy teologiczne. I tak na przykład, nie można zapomnieć, że Matki Bożej Gromnicznej – to Ofiarowanie Pańskie; Matki Bożej Zielnej – to Wniebowzięcie Maryi; a Matki Bożej Siewnej – to Narodzenie NMP.

Człowiek jest istotą, która nie znosi próżni. Wypieranie pierwiastka religijnego ze świąt katolickich i z życia społecznego, skutkuje współgzystowaniem lub zastępowaniem wiary religijnej przez zabobony i przesady. Ileż to osób wierzy bardziej Danowi Brownowi aniżeli Biblii? Ile osób wiesza obok siebie Krzyż i podkowę na szczęście? Ile czyta zarówno Ewangelie na niedzielę, jak i horoskop na cały tydzień? Ile wita księdza pozdrowieniem: „Szczęść Boże”, a na widok kominiarza chwyta guzik? Ile puka w niemalowane drewno i nie dziękuje, by nie zapeszyć?

Ogłoszenia duszpasterskie

1. W tym tygodniu patronuje nam:

- w poniedziałek – św. Filip Nereusz (1515-1595), prezbiter; jest nazywany „apostołem Rzymu”;
- w czwartek – św. Urszula Ledóchowska (1865-1939), założycielka zgromadzenia sióstr urszulanek od Jezusa konającego, popularnie zwanych szarymi;
- w sobotę, przypada święto Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny. Ona jest świątynią Ducha Świętego od chwili Zwiastowania i niesie go innym, jak swojej krewnej – Elżbiecie podczas nawiedzenia, aby mógł się dalej rozlewać na całe stworzenie.

2. Jutro Dzień Matki prosimy dla nich o wszystkie potrzebne im łaski, a zmarłe mamy polecamy Bożemu Miłosierdziu. Zapraszamy na Mszę św. w intencji zmarłych mam o godz. 18⁰⁰. Intencje prosimy zgłaszać w zakrystii.

3. W środę zapraszamy na Mszę św. o godz. 18⁰⁰ w Śrubarni z okazji poświęcenia pól.

4. Spotkanie Kręgu Biblijnego w środę po wieczornej Mszy św. Serdecznie zapraszamy.

5. Przypominamy, że w miesiącu maju tradycyjnie odprawiamy nabożeństwa majowe, podczas których jest śpiewana Litania loretańska do Najświętszej Maryi Panny. Zachęcamy do udziału codziennie po wieczornej Mszy św.

6. Przed nami ostatni już tydzień maja, dlatego tym bardziej zachęcamy do uczestnictwa w nabożeństwach majowych, które w naszym kościele odprawiane są codziennie po wieczornej Mszy św.

7. Składamy serdeczne Bóg zapłać rodzicom dzieci pierwszokomunijnych i bierzmowanej młodzieży za ofiary złożone na potrzeby naszej świątyni. Z tych ofiar przeprowadzono renowację krzyża procesyjnego, zakupiono Ewangeliarz i kapę – szatę liturgiczną używaną przy sprawowaniu nabożeństw.

8. Zachęcamy do lektury prasy katolickiej.

INTENCJE MSZY ŚWIĘTYCH

26 maja – 1 czerwca 2014 r.

26 maja – poniedziałek

- 7⁰⁰ 1) + Ks. Bogusław Bodziony (w 30. r. święceń kapłańskich) i jego Matkę Irenę.
2) + Wanda Jołop – od córek.

18⁰⁰ Msza św. za zmarłe matki.

27 maja – wtorek

- 7⁰⁰ 1) + Kazimierz Kłys – od syna Pawła z żoną Anną i wnukiem Danielem.
2) + Leokadia Biedak – od Tomasza i Magdaleny Kaziród z dziećmi.

18⁰⁰ + Henryk Golba – w 2. r. śmierci – od mamy.

28 maja – środa

- 7⁰⁰ 1) + Ks. Bogusław Bodziony – od rodziny Łasickich i Kula.
2) + Kazimierz Kłys – od żony Jadwigi i syna Jacka.

18⁰⁰ Nowenna do M.B. Nieustającej Pomocy.

29 maja – czwartek

- 7⁰⁰ 1) + Kazimierz Kłys – od Ali z rodziną.
2) + Leokadia Biedak – od Anety i Marcina Czelakowskich z dziećmi.

18⁰⁰ + Piotr Cocek – w 1. r. śmierci.

30 maja – piątek

- 7⁰⁰ 1) + Kazimierz Kłys – od ojca Tomasza Kłysa.
2) + Leokadia Biedak – od córki Marii z mężem.

18⁰⁰ Msza zbiorowa za zmarłych.

31 maja – sobota

- 7⁰⁰ 1) + Kazimierz Kłys – od siostry Urszuli.
2) + Leokadia Biedak – od syna Zdzisława.
18⁰⁰ + Ks. Bogusław Bodziony – od koleżanek siostry zmarłego.

1 czerwca – niedziela

- 7⁰⁰ + Andrzej i Kazimierz Miśkiewicz – od mamy.
9⁰⁰ + Józef, Władysława Biedak.
10³⁰ + Zenobia Muszyńska – w 1. r. śmierci.
12⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Małgorzaty i Krzysztofa w 20 r. ślubu.
18⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Szymona i Agnieszki Skwarek w 10 r. ślubu.